

Αγαπημένα μου Πουλιά,

Έφτασε κι ο χειμώνας! Τον φαντάζομαι σαν ένα ψηλό και γεροδεμένο παππού, με άσπρα γένια και καλοσυνάτο χαμόγελο. Φοράει ρούχα χοντρά και τα χέρια του είναι πάντα γεμάτα με δώρα. Και τι δε μας φέρνει κάθε χρονιά : κρύο και χιόνια, αλλά και κάστανα για το τζάκι! Λαμπιόνια, τραγούδια, κάλαντα και τα ευλογημένα Χριστούγεννα! Μαζί του έρχεται ο καινούργιος Χρόνος, γεμάτος ελπίδες και υποσχέσεις ότι όλα θα γίνουν καλύτερα για όλους μας! Και λίγο πριν φύγει, μας στολίζει με σεραπαντίνες, μας ρίχνει κομφετί, και μας παρασύρει στο χορό γύρω από ένα πολύχρωμο γαϊτανάκι!

Έχει κι ένα ιδιαίτερο δώρο για μας ο χειμώνας! Την Ημέρα Σκέψης, στις 22 Φεβρουαρίου, που τη γιορτάζουμε μαζί με τους Οδηγούς και τους Προσκόπους σε όλη τη γη!!

Χαρείτε το φετινό χειμώνα και ταξιδέψτε μαζί του! Μέσα όμως στην χαρούμενη χειμωνιάτικη ατμόσφαιρα, μην ξεχάσετε ούτε μια στιγμή να δίνετε την αγάπη και τη φροντίδα σας και σε όσους βρίσκονται γύρω σας! Στην οικογένεια και στους φίλους σας, αλλά και σε ανθρώπους πιο μακρινούς που ίσως η ζωή τους να μην είναι τόσο ευχάριστη και χαρίζονται κάποιον στο πλάι τους.

Φορέστε το πιο πλατύ σας χαμόγελο και «Δώστε Χέρι» όποτε και όπως μπορείτε! «Φέρτε τη χαρά», όπως μας λέει και ο Ύμνος μας, όπου κι αν βρίσκεστε! Το φως στα μάτια των γύρω σας και η ζεστασιά στις καρδιές τους θα είναι για σας η μεγαλύτερη ανταμοιβή!!

Καλό Χειμώνα Πουλιά!!

Με αγάπη, η Κουκουβάγια

Σμήνος: 1ο Καλαμάτας
Αριθμός Πουλιών: 19
Φωλιές: Παπαγάλοι, Χρυσασετοί,
Χελιδόνια, Άλμπατρος

Αγαπημένο μας τραγούδι:
«Μακριά στην Ισπανία»
Αγαπημένο μας παιχνίδι:
«Καλημέρα-Καλησπέρα-Καληνύχτα»
Συγκέντρωση: Σάββατο 4-6 μ.μ.
Μας χαρακτηρίζουν: Ζωντάνια,
ενθουσιασμός και πολλή φαντασία!

Διεύθυνση:
Πολυχάρους &
Ταξαρών
241 00
Καλαμάτα

Σου αρέσει το Περιοδικό. Μπορείς να το λαβαίνεις όταν έχεις δώσει τη συνδρομή σου και έχεις ταυτότητα 2010. Εξήγησέ το και στα άλλα παιδιά που θέλουν να το λαβαίνουν.

Δεχόμαστε ευχαρίστως δωρεές που ενισχύουν τις διάφορες δραστηριότητες του ΣΕΟ. Μπορείτε να καταθέσετε τη δωρεά σας στους παρακάτω αρ. τραπεζικών λογαριασμών:

- Alpha Bank: 120-00-2002-008161 (IBAN GR59 0140 1200 1200 0200 2008 161)
- Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος: 48011212 (IBAN GR91 0110 1040 0000 1044 8011 212)
- Τράπεζα Κύπρου: 000010027188 EUR (IBAN GR1507300010000000010027188)
- Eurobank: 0026.0003.09.0200924932 (IBAN GR45026000300000090200924932)
- Μέσω ιστότοπου του ΣΕΟ, www.seo.gr

ειδοποιώντας μας ή να μας τη στείλετε με όποιον τρόπο επιθυμείτε.

Σε κάθε περίπτωση θα σας δοθεί το νόμιμο παραστατικό, για φορολογική χρήση.

Επιμέλεια Ύλης: Μαίρη Καρρά, Πέγκυ Κόλλια, Ελισάβετ Κουλούκα, Χαρά Κωστοπούλου, Ριέττα Σκουρλή, Νάντια Χριστοδουλοπούλου gorgoxelidono@gmail.com

Εκδότης:

Αλεξάνδρα Λουκιδού
Γενική Έφορος
Καλαβρύτων 38,
16346 Ηλιούπολη

Art Director:

modernspirit@gmail.com
Εκτύπωση: Έπιος

Ιδιοκτήτης:

Σώμα Ελληνικού Οδηγισμού
Ξενοφώντος 10, 105 57 Αθήνα
Τηλ: 210 3235794,
Fax: 210 3235526
e-mail: seo@seo.gr, www.seo.gr

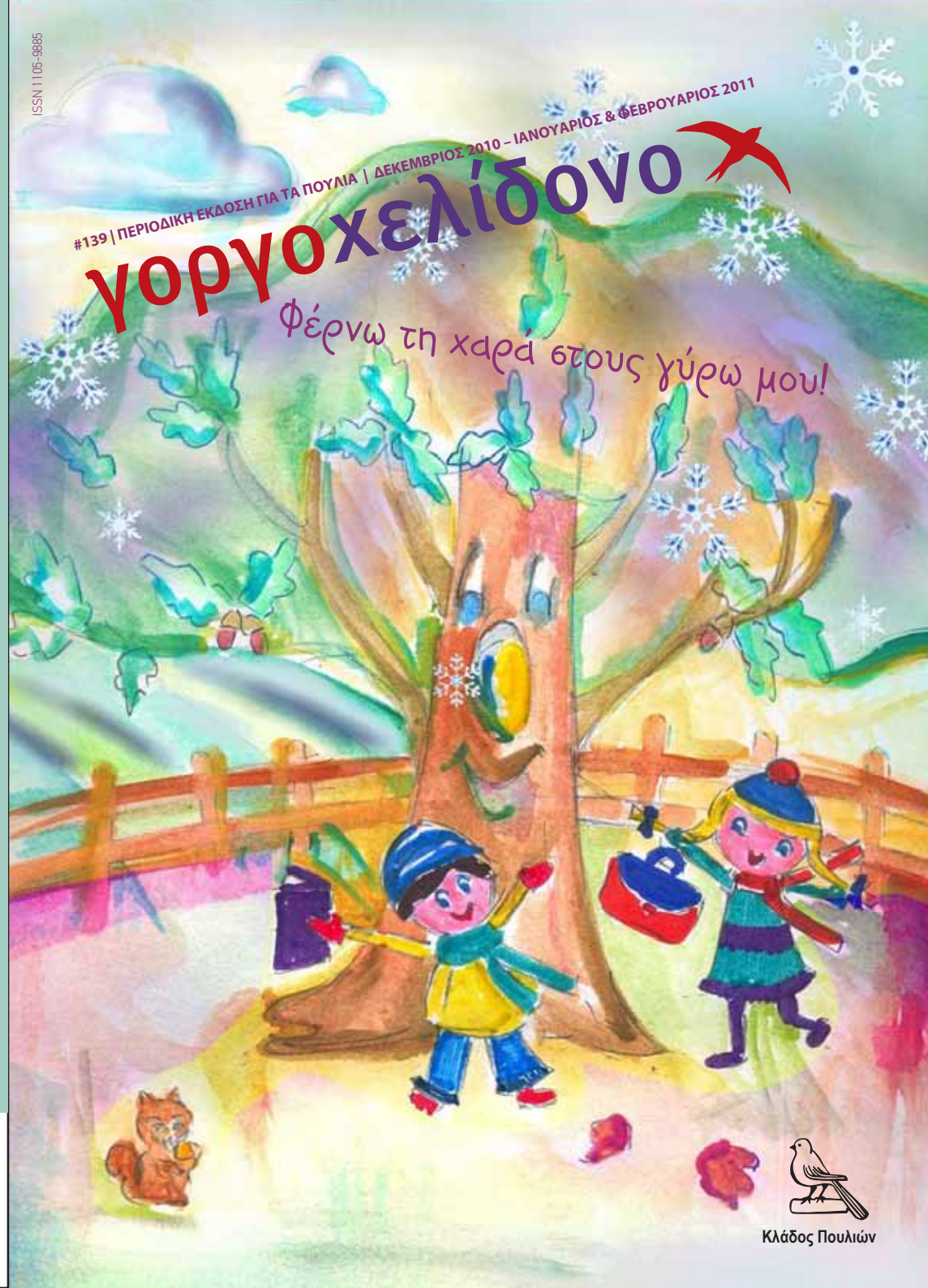
Εντυπο κλειστό αρ. άδειας 738/93 ΚΕΜΠ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ
Κωδικός εντύπου: 1095

ISSN 1105-9885

#139 | ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ | ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ & ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011

Γοργοχελίδονο

Φέρνω τη χαρά στους γύρω μου!

ISSN 1105-9885

Κλάδος Πουλιών

Μια φίλη αλλιώςτικη απ' τις άλλες!

«Τακ-τακ», χτυπούσε ο αέρας το τζάμι και ταυτόχρονα ο Ορέστης κοιτούσε τους δείκτες, στο μεγάλο ρολόι πάνω από τον πίνακα. Έκανε κι αυτό τον ίδιο θόρυβο, καθώς μετρούσε ανάποδα το χρόνο που είχε μείνει μέχρι το διάλειμμα.

«Είναι όμορφα εδώ», σκεφτόταν ο Ορέστης. Τόσο διαφορετικά από την παλιά του γειτονιά στη μεγαλούπολη. Η μικρή πόλη που πρόσφατα μετακόμισαν, έχει μια γαλήνη που δεν την έβρισκε πριν.

«Νομίζω πως τα δέντρα ευθύνονται γι' αυτό», σκεφτόταν χαμογελώντας καθώς κατέβαζε χαμηλά στ' αυτά του το σκουφόρ του για να βγει στην αυλή.

Κατευθύνθηκε προς τη μεγάλη βελανιδιά, εκεί που τον περίμενε η φίλη του η Λίνα. Ήταν μια τάξη μικρότερη αλλά έκαναν πολύ παρέα. Γυρνούσαν μαζί απ' το σχολείο και παρατηρούσαν ό,τι περίεργο ή όμορφο έβρισκαν στο δρόμο τους και μετά το συζητούσαν. Παράξενα λουλούδια, ζωάκια που έκοβαν βόλτες. Αν δεν είχε μια τόσο καλή φίλη, θα ήταν πιο δύσκολη η προσαρμογή του στον καινούριο τόπο.

«Αργήσε», του φώναξε η Λίνα μέσα απ' το κασκόλ της, στο οποίο ήταν χωμένη μέχρι τη μύτη. Έκανε κρύο εκείνη τη μέρα. «Ελα! Είναι το μεγάλο διάλειμμα, προλαβαίνουμε να σκαρφαλώσουμε στο δέντρο».

Το αγόρι δυσκολευόταν στην αρχή, δεν ήταν συνηθισμένος να σκαρφαλώνει σε δέντρα, αλλά πλέον είχε εξοικειωθεί αρκετά με το περιβάλλον.

«Κρύο κάνει και σήμερα», παρατήρησε η Λίνα καθώς κοιτούσε μακριά, μέσα απ' τα κλαδιά του δέντρου όπου είχαν κουρνιαστεί τα δύο παιδιά.

«Οντως... γκουχ, γκουχ...», απάντησε μια κριωμένη φωνή. «Κρύωσες» ρώτησε το κορίτσι.

«Μα δε μίλησα!», απάντησε έκπληκτο το αγόρι. «Μάλλον έχουμε παρέα». «Δε μπορεί! Θα τον βλέπαμε!» είπε η Λίνα.

«Μα εδώ είμαι φίλοι μου! Με βλέπετε!» «Ποιός είσαι; ρώτησε ξανά το κορίτσι, καθώς με τα χέρια της έψαχνε μέσα στα κλαδιά για να ανακαλύψει ποιος άλλος είχε σκαρφαλώσει στο δέντρο τους.

«Μα πού ψάχνεις! Εδώ είμαι! Δεν βλέπεις!» «Οχι!!!» φώναξαν και τα δύο παιδιά εκνευρισμένα.

«Πώς γίνεται αυτό αφού κάθεστε στα κλαδιά μου!» Τα δύο παιδιά κοιτάχτηκαν έκπληκτα και κάπως τρομαγμένα.

«Πολύ αστείο!», απάντησε ειρωνικά η Λίνα. «Δε φτάνει που ανέβηκες κρυφά στη βελανιδιά μας, μας κοροϊδεύεις κιόλας».

«Μα εγώ είμαι η Βελανιδιά», απάντησε πάλλιγο θυμωμένη η φωνή. «Αφού δεν με πιστεύετε, θα σας το αποδείξω», είπε και ξαφνικά τα κλαδιά του δέντρου άρχισαν να χορεύουν πάνω κάτω, χωρίς να φυσιάει αέρας γύρω τους!

Τα παιδιά τρομαγμένα προσπαθούσαν να καταλάβουν τι ακριβώς έγινε. Τότε μίλησε το αγόρι και είπε απορημένα, σαν να ήθελε να πείσει τον εαυτό του, πως «τα δέντρα δεν μιλάνε»...

«Δεν μιλάμε σε όλους!», απάντησε το δέντρο, σαν να έδινε απάντηση σε κάτι αυτονόητο. «Αλλά εσάς σας έχω γνωρίσει πλέον! Μου λέτε όλα σας τα μυστικά κάθε μέρα και χάρη μου που μοιράζεστε τα παιχνίδια σας μαζί μου. Άλλωστε κι εγώ παίζω μαζί σας».

Τα παιδιά ακόμα κοιτούσαν έκπληκτα και προσπαθούσαν να προσδιορίσουν από που ακριβώς ερχόταν η φωνή. Βλέπετε, στη Φυσική είχαν μάθει για τη φωτοσύνθεση, αλλά κανείς δεν τους είχε πει ποτέ πως ακριβώς μιλούσαν τα δέντρα. Αχ αυτοί οι μεγάλοι! Με το που άφησαν πίσω τους την παιδική τους ηλικία, ξεχνούσαν την ουσία της ζωής και ασχολούνταν με πράγματα που τους φαίνονταν ξαφνικά πολύ σημαντικά, αλλά δεν ήταν!

«Τι πάθατε βρε παιδιά και δεν μιλάτε; Θέλω να σας ζητήσω κάτι πολύ σημαντικό».

«Σε ακούμε» απάντησε ο Ορέστης καθώς χαμογελούσε με τη Λίνα, που η έκφραση της απορίας δεν έλεγε να φύγει από το πρόσωπό της. «Μπορείτε να με βοηθήσετε σε κάτι; Σε λίγο έρχονται τα Χριστούγεννα. Φέτος λοιπόν, θέλω κι εγώ να στολίσω τα κλαδιά μου με πολύχρωμα λαμπιόνια και όλα αυτά τα αστραφτερά πραγματάκια που άλλα δέντρα φορούν αυτές τις μέρες!» Τα παιδιά χαμογέλασαν.

«Αλλά δεν είναι μόνο αυτό», συνέχισε το δέντρο. «Υπάρχει πολύ σοβαρός λόγος που θέλω να γίνει αυτό. Πρέπει επιτέλους ο κόσμος να καταλάβει πως δεν χρειάζεται να κόβονται τα δέντρα για να γίνει η ατμόσφαιρα

γιορτινή. Είναι τόσο στενάχωρο, τόσα δέντρα να κόβονται και μετά να πετάγονται στα σκουπίδια, μόλις περάσουν οι γιορτές. Όπως καταλαβαίνετε, κάθε ζωντανός οργανισμός πρέπει να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο σεβασμό. Θα με βοηθήσετε λοιπόν;»

- «Σίγουρα!» φώναξε με ενθουσιασμό η Λίνα.

- «Πώς όμως;» αναρωτήθηκε ο Ορέστης.

- «Ζητήστε από τους δασκάλους σας να με στολίσουν και τα υπόλοιπα θα έρθουν μόνα τους...» απάντησε με την ήρεμη φωνή του το δέντρο.

Το κουδούνι χτύπησε, το διάλειμμα είχε τελειώσει. Τα παιδιά πήδηξαν στο χώμα και πήραν το δρόμο για τις τάξεις τους.

Την επόμενη μέρα, ο Ορέστης και η Λίνα ξεσήκωσαν τον τόπο. Έπεισαν τους συμμαθητές τους και όλοι μαζί ζήτησαν από τους δασκάλους τους να στολίσουν το δέντρο.

Η απογοήτευση ήρθε γρήγορα, όταν η απάντηση που πήραν ήταν πως το δέντρο σε λίγες μέρες θα κοπεί, γιατί σε εκείνο ακριβώς το σημείο θα χτιστεί η ολοκαίνουρια ψηλή τσιμεντένια μάντρα του σχολείου. Τους το είπε πίσω από τα μεγάλα γυαλιά του ο κύριος Διευθυντής και δε σήκωσε κουβέντα. Τι να κάνει και αυτός; Χρόνο με το χρόνο είχε γίνει τόσο γκριζός, όσο και το κουστούμι που φορούσε....

Και τους είχαν δει τους εργατές που τόσες μέρες έκοβαν βόλτες στην αυλή του σχολείου, αλλά πώς να ήξεραν τι πρόκειται να συμβεί! Η βελανιδιά όμως το ήξερε, τους είχε ακούσει να μιλάνε καθώς έπαιρναν μέτρα γύρω από το κορμό της.

Τα παιδιά δεν έκασαν με σταυρωμένα χέρια! Μαζεύτηκαν η Λίνα, ο Ορέστης και οι φίλοι τους γύρω από το κορμό της βελανιδιάς για να συζητήσουν και να βρουν λύση στο πρόβλημα που τους απασχολούσε.

- «Δεν πρέπει να την κόψουν!», ξεκίνησε ο Ορέστης.

- «Να κάτσουμε γύρω της και να μην αφήσουμε κανένα να την πλησιάσει», είπε ένα κορίτσι με κατασαρά κόκκινα μαλλιά, γεμάτη ενθουσιασμό.

- «Δεν αρκεί αυτό. Πρέπει να κάνουμε κάτι για να τους αλλάξουμε τη γνώμη», μίλησε η Λίνα.

- «Το βρήκα!» ακούστηκε μια φωνή. Τα παιδιά μαζεύτηκαν κοντά- κοντά και συζητήσαν. Δεν τους άκουσε κανένας. Για μέρες πηγαίνονταν, αντάλλασσαν ματιές συνεννόησης. Μυστικές κουβέντες γίνονταν στα διαλείμματα, αλλά και μέσα στην τάξη μερικά σημειώματα ταξίδευαν κρυφά, την ώρα του μαθήματος. Κάποιοι έβγαζαν με προσοχή πράγματα από την τσάντα τους και αφού τα έκρυβαν καλά κάτω από το παλτό τους έβγαζαν από την τάξη. Μια μέρα η δασκάλα είδε δύο κορίτσια να απομακρύνονται από την τουλάπα του διαδρόμου που φυλάγαν τα βιβλία. «Μα τι παράξενη συμπεριφορά που έχουν τα παιδιά τις τελευταίες μέρες...» σκέφτηκε.

Ένα πρωί με πολύ κρύο, λίγο πριν τα Χριστούγεννα, όλος ο κόσμος είχε μαζευτεί σε μια μεριά στην αυλή του σχολείου. Όλοι με τα μάτια ψηλά κοιτούσαν τη βελανιδιά. Αυτή καμάρωνε και κουνούσε απαλά τα φύλλα της, έτσι για να δώσει πιο πολλή λάμψη στην ασημένια κλωστή που κρεμόταν από τα κλαδιά της. Τα παιδιά είχαν χαρούμενα πρόσωπα και οι μεγάλοι είχαν μείνει με το στόμα ανοιχτό! Η βελανιδιά είχε γεμίσει με λογίων-λογίων στολίδια, καραμέλες, παιχνίδια και ό,τι μπορεί κανείς να φανταστεί! Ο κορμός της είχε γεμίσει με ζωγραφίες που είχαν κάνει τα παιδιά και έγραφαν πως αγαπούν τη βελανιδιά και ότι δεν θέλουν να τους την κόψουν.

Η βελανιδιά χαμογελούσε καθώς οι μεγάλοι είχαν αρχίσει να συγκινούνται με αυτά που έβλεπαν. Κάποιοι την ήξεραν από παλιά, αλλά με τον καιρό την είχαν ξεχάσει. Είχαν ξεχάσει πως και αυτοί κάθονταν στα κλαδιά της, πριν από πολλά-πολλά χρόνια, όταν ήταν κι εκείνοι παιδιά. Εκείνα τα Χριστούγεννα κάτι άλλαξε στη μικρή πόλη. Όλες οι αυλές φωτίστηκαν με όμορφα φωτάκια, όλα έμοιαζαν πιο χαρούμενα, πιο γιορτινά. Οι μεγάλοι πείστηκαν να στολίσουν τα δέντρα έξω από τα σπίτια τους και να μην πεταχτεί κανένα στα σκουπίδια. Μέσα στα σπίτια, μεγάλες γλάστρες έδειχναν πολύ γιορτινές με τα στολίδια τους και τα δώρα δίπλα τους...

...Όταν πια ο χειμώνας πέρασε, η άνοιξη βρήκε τη Λίνα και τον Ορέστη να κοιτούν τον ουρανό που άλλαζε τα γαλάζια και τα ροζ χρώματά του, καθισμένους στα κλαδιά της βελανιδιάς. Όμως κι άλλα παιδιά πλέον μοιράζονταν τα μυστικά τους μαζί της. Ακόμα και ο κύριος Διευθυντής την καλημέριζε συχνά, πίνοντας τον πρωινό καφέ του, σε μια καρεκλίτσα δίπλα στο κορμό της, μακριά από το γκριζό γραφείο του.

Ο Μπομπ Σκουφάκης!

Θα χρειαστείς:

- Δύο σκουφάκια περίπου ίδια στο μέγεθος. Το καλύτερο θα ήταν να βρεις ένα σκουφόρ με φούντα και ένα χωρίς. Αλλά και αν δεν βρεις σκουφόρ με φούντα, μπορείς να φτιάξεις εύκολα μια.
- Καρφίτσες
- Βελόνα
- Κλωστή
- Υλικό γεμίσματος: κουρελάκια, μαλλί, αφρολέξ, κλπ.
- Παλιά κουμπιά και κομματάκια από ύφασμα

1 Ένωσε τα σκουφιά με καρφίτσες. Αναποδογύρισε το σκουφόρ για το πάνω μισό (αυτό με τη φούντα). Γύρισε το μέσα έξω στο άλλο σκουφόρ για το κάτω μισό. Τοποθέτησε το σκουφόρ για το πάνω μισό μέσα στο σκουφόρ για το κάτω μισό. Ένωσε τις άκρες τους με καρφίτσες.

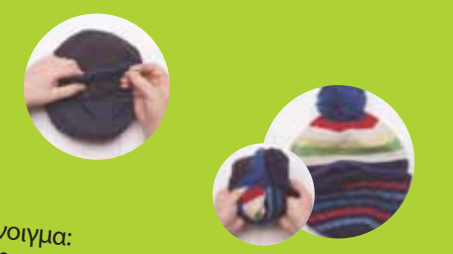
2 Ράψε τα ενωμένα σκουφιά: Η ραφή πρέπει ν' ακολουθεί τις καρφίτσες. Άφησε ένα άνοιγμα 12 εκατοστών στο τέλος.

3 Γύρισε το μέσα, έξω: Μέσα από το δεξιό άνοιγμα που άφηρες στο τέλος, γύρισε το μέσα έξω των ραμμένων σκουφιών.

4 Παραγέμισε τον Μπομπ Σκουφάκη: Πρόσθεσε το υλικό γεμίσματος, σπρώχνοντας το μέσα από το άνοιγμα που άφηρες. Συνέχισε το γέμισμα, μέχρι να φουσκώσει εντελώς.

5 Κλείσε το άνοιγμα: Κάνε ωραίες βελονιές για να κλείσεις το άνοιγμα.

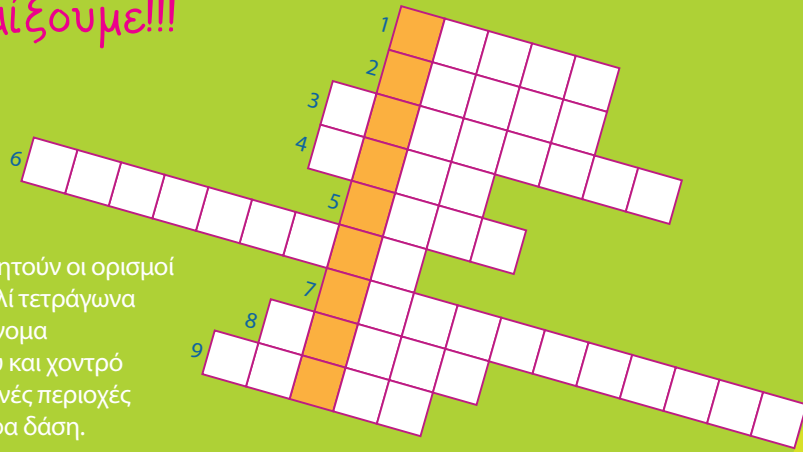
6 Φτιάξε το πρόσωπο: Ράψε κουμπιά ή κομματάκια ύφασμα για να φτιάξεις το πρόσωπο του Μπομπ Σκουφάκη.

Με διάφορες παραλλαγές στα χρώματα και στα υλικά μπορείς να δημιουργήσεις και ολόκληρη την παρέα του Μπομπ Σκουφάκη!

Καλή Διασκέδαση!!

Ελάτε να παίξουμε!!!

Ακροστιχίδα!

Βρείτε τις λέξεις που ζητούν οι ορισμοί και τότε στα πορτοκαλί τετράγωνα θα ανακαλύψετε το όνομα ενός δέντρου με βαρύ και χοντρό κορμό που ζει σε πεδινές περιοχές και δημιουργεί όμορφα δάση.

1. Τη χρησιμοποιούμε για να ψαρεύουμε και να κάνουμε βόλτες στη θάλασσα.
2. Αληθινά ή ψεύτικα, τα στολίζουμε τα Χριστούγεννα.
3. Ένας είναι και η γη.
4. Πολύ γνωστά τα «τροπικά».
5. Καλύπτει το μεγαλύτερο ποσοστό της επιφάνειας της γης.
6. Προφυλάσσει τους ορειβάτες στο βουνό.
7. Το φτιάχνουν τα παιδιά πάνω στο δέντρο.
8. Πολύ γνωστή και όμορφη αυτή της Καστοριάς.
9. Είναι ο Ρούντολφ.

Λαβύρινθος!

Πουλιά έχετε αποστολή!!

Βοηθείστε τον Αϊ Βασίλη να βρει το δρόμο για την καμινάδα, για να δώσει τα δώρα που έχει στο σάκο του σε όλα τα παιδιά του κόσμου!!!

Τι κρύβεται;

Τα σημάδια κάτι θέλουν να μας πουν! Μαυρίστε τα τμήματα που έχουν τελείες και δείτε τι θα εμφανιστεί!

Αντιστοίχιση!

Ας μάθουμε μερικές από τις λέξεις που χρησιμοποιούν συχνά τα Πουλιά σε άλλες χώρες του κόσμου!

Μπορείτε να συνδυάσετε την ελληνική με την ξένη λέξη;

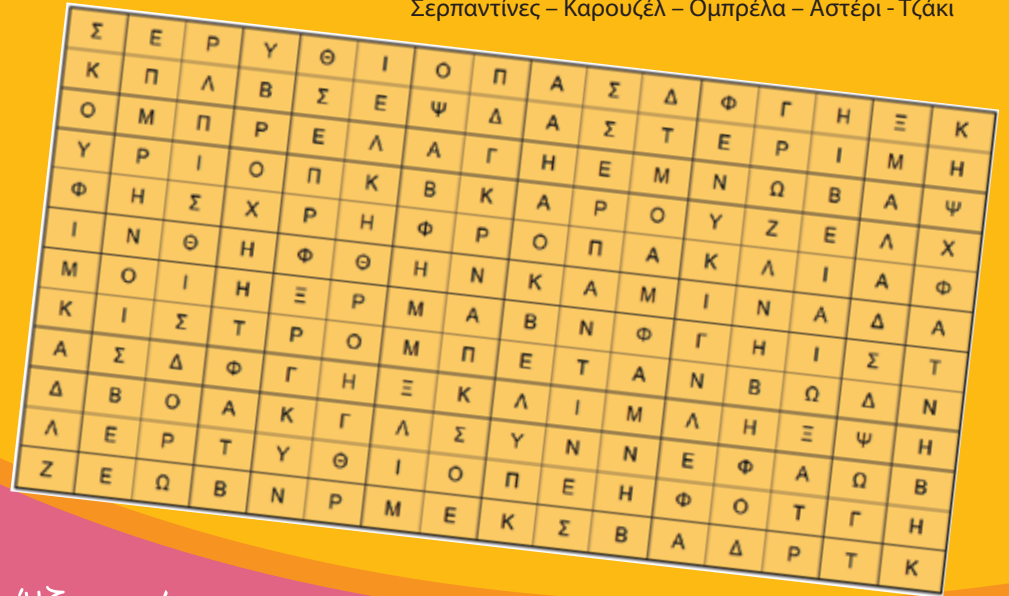
Καλημέρα	التعاون (Αραβικά)
Τριφύλλι	ogunlar (Τούρκικα)
Φιλία	bonjour (Γαλλικά)
Σμήνος	trébol (Ισπανικά)
Συνεργασία	yuvalarinin (Αζερμπαϊτζανικά)
Φωλιές	herde (Γερμανικά)
Παιχνίδια	vrriendschap (Ολλανδικά)

Οι κρυμμένες λέξεις!

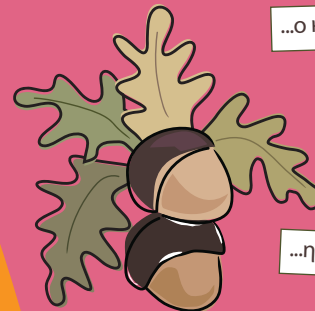
Οι λέξεις κρύφτηκαν! Χωρίς αυτές δε μπορούμε να κάνουμε ούτε Χριστούγεννα ούτε καρναβάλι... Βρες τις λέξεις που κρύφτηκαν κάθετα ή οριζόντια και φέρε την τάξη στις γιορτές που έρχονται!!

Οι λέξεις που ψάχνουμε είναι:

- Σκουφί – Καμινάδα – Βροχή – Φάτνη – Σύννεφα – Τρομπέτα - Έλκηθρο – Σερπαντίνες – Καρουζέλ – Ομπρέλα – Αστέρι - Τζάκι

Ήξερες ότι...

- ...ο καρπός της βελανιδιάς είναι χρήσιμος στις ζωοτροφές;
- ...το ξύλο της βελανιδιάς χρησιμοποιείται από οικοδόμους, ναυπηγούς και επιπλοποιούς επειδή είναι σκληρό και ανθεκτικό;
- ...το 1969 δραστηριοποιήθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα το WWF μέσα από την αναδάσωση του Υμηττού;
- ...η 5η Δεκεμβρίου είναι η Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντισμού;
- ...η 10η Δεκεμβρίου είναι η Παγκόσμια Ημέρα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων;

Η Ζωή στο Σμήνος!

Παιχνιδοταξιδέματα

Η πιο σημαντική ημέρα για εμάς έφτασε! 22 Φεβρουαρίου! Η ημέρα των γενεθλίων του Αρχιπροσκόπου και της Αρχιοδηγού! Του λόρδου και της λαίδης Μπέντεν Πάουελ. Η ημέρα που όλοι οι Οδηγοί είμαστε χαρούμενοι! Όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά στον κόσμο όλο... Γιατί γιορτάζουμε την Ημέρα Σκέψης! Την ημέρα που εμείς τα Πουλιά, αλλά και όλοι οι Οδηγοί και οι Πρόσκοποι, φοράμε το πιο πλατύ χαμόγελό μας και με τη δύναμη της σκέψης μας στέλνουμε ο ένας στον άλλον τις πιο όμορφες ευχές μας. Έτσι όλα τα παιδιά της γης σε κάθε μεριά του πλανήτη, όπου υπάρχει Οδηγισμός και Προσκοπισμός, νιώθουμε ότι ανήκουμε στην πιο μεγάλη παρέα του κόσμου! Ότι αποτελούμε μια Παγκόσμια Οικογένεια. Γιατί σε όσα κι αν διαφέρουμε, κι αν μιλάμε διαφορετική γλώσσα, κι αν έχουμε διαφορετικές θρησκείες, παραδόσεις και συνήθειες, όλους μας ενώνουν τα ίδια πράγματα: ο Νόμος, η Υπόσχεση και το Ρητό!

Πριν όμως στείλουμε τη δική μας ευχή, ας σκεφτούμε πως είναι η ζωή των Πουλιών στις άλλες χώρες. Έχουν τις ίδιες συνήθειες με εμάς; Την ίδια καθημερινότητα; Ας ανακαλύψουμε τα χαρακτηριστικά τους! Και πρώτα από όλα ας γνωρίσουμε κάποια από τα παιχνίδια τους!!!

Μεξικό Τα κοκοράκια

Όλα τα Πουλιά σχηματίζουν έναν κύκλο. Το Σοφό Πουλί είναι στη μέση, με δύο Πουλιά που κάνουν τα κοκοράκια και στέκονται πλάτη με πλάτη. Το Σοφό Πουλί καρφισώνει στην πλάτη των 2 Πουλιών από ένα κομμάτι χαρτί ή μία κορδέλα χρωματιστή. Τα δύο κοκοράκια τότε γυρίζουν το ένα προς το άλλο και προσπαθούν να δουν τί χρώμα έχει η κορδέλα του άλλου, χωρίς να του δείξουν τη δική τους. Για να τα καταφέρουν μπορούν να κινηθούν ελεύθερα, χωρίς όμως να χρησιμοποιήσουν τα χέρια τους.

Σκωτία Η μαγική μπάλα

Το Σοφό Πουλί σχηματίζει στο έδαφος ένα ποτάμι πλάτους 3-4 μέτρων, με πέτρες ή με κιμωλία. Όλες οι Φωλιές βρίσκονται στη μία όχθη του ποταμού. Το Σοφό Πουλί ρίχνει την μπάλα. Όποιο Πουλί την πιάσει προτού αγγίξει το έδαφος, μαγεύεται από τη μαγική μπάλα και μπορεί να περπατήσει πάνω στο νερό και να διασχίσει το ποτάμι. Από την απέναντι όχθη, ρίχνει τη μπάλα σε ένα Πουλί της δικής του Φωλιάς, ενώ τα άλλα Πουλιά προσπαθούν κι αυτά να την πιάσουν. Όποιο Πουλί πατήσει μέσα στο ποτάμι, χάνει μια ζωή κι όταν χάσει 3 ζωές βγαίνει από το παιχνίδι. Κανένα Πουλί δε μπορεί να διασχίσει το ποτάμι παρά μόνο αν κρατά τη μαγική μπάλα, την οποία θα έχει πιάσει πριν αγγίξει το έδαφος. Όποια Φωλιά περάσει ολόκληρη το ποτάμι, κερδίζει το παιχνίδι.

Ολλανδία Παιχνίδι Παρατηρητικότητας

Το Σοφό Πουλί και το Γοργό Πουλί δένουν στο κεφάλι κάθε Πουλιού μια εικόνα κολλημένη σε ένα χαρτόνι σε σχήμα μανταριού. Τα Πουλιά σκεπάζουν την εικόνα με το χέρι και τρέχουν να κρυφτούν (πίσω από δέντρα, θάμνους κτλ). Ύστερα κατεβάζουν το χέρι και προσπαθούν να ανακαλύψουν όσες άλλες εικόνες μπορούν, χωρίς βέβαια να δείξουν τη δική τους. Όταν τα φωνάζει το Σοφό Πουλί, ξανασκεπάζουν με το χέρι την εικόνα τους και τρέχουν στον κύκλο. Αφού βγάλουν και καλύψουν τις εικόνες γίνεται συζήτηση και κερδίζει το Πουλί που μπορεί να περιγράψει τις πιο πολλές εικόνες.

Βέλγιο Ταξιδεύω στη Ρώμη

Ένα Πουλί είναι στη μέση, πηγαίνει γύρω-γύρω και λέει σε καθένα από τα υπόλοιπα Πουλιά που είναι σε κύκλο, με τη σειρά: - Πηγαίνω στη Ρώμη! Έχεις κανένα δώρο για μένα; Κάθε Πουλί όταν έρθει ο ταξιδιώτης μπροστά του, του δίνει ένα αντικείμενο (π.χ. ένα καπέλο, μια ομπρέλα κλπ). Όταν όλα τα Πουλιά του φορτώσουν τα δώρα τους, ο ταξιδιώτης πρέπει να περπατήσει ως τη Ρώμη (κάποιο σημείο του δωματίου) χωρίς να του πέσει τίποτα.

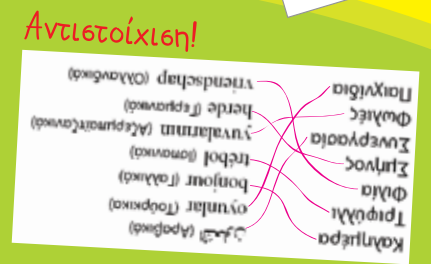
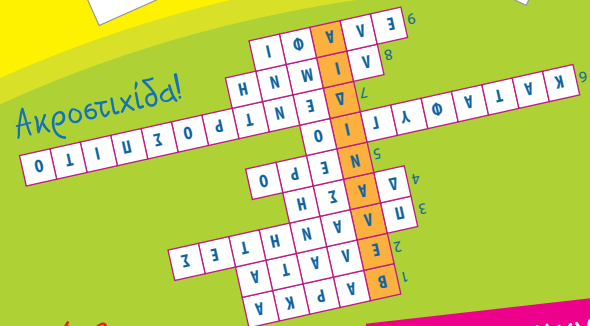

Λουξεμβούργο Το Παπούτσι

Τα Πουλιά κάθονται σε κύκλο. Ένα Πουλί είναι στη μέση. Κάποιο από τα Πουλιά του κύκλου έχει ένα παπούτσι που το κρατά πίσω από την πλάτη του. Όλα αρχίζουν και τραγουδούν: «Το παπούτσι, το παπούτσι πότε στέκει, πότε γυρίζει, πότε τρέχει και πηδά κι από μένα είναι μακριά» Ενώ τραγουδούν, το παπούτσι περνά γύρω-γύρω πίσω από την πλάτη τους. Το Πουλί στη μέση του κύκλου προσπαθεί να μαντέψει ποιο το έχει και τότε αγγίζει το Πουλί που νομίζει. Αν μαντέψει σωστά, αλλάζουν ρόλους, αν όχι συνεχίζεται το παιχνίδι.

Ετοιμαστείτε για παιχνίδι και ταξιδέψτε με το νου σας σε όλον τον κόσμο. Δώστε τα χέρια σας κι αγκαλιάστε όλη τη γη! Και φυλάξτε στην καρδιά σας αυτό που όλους μας ενώνει: Την παγκόσμια φιλία!

Η δική μας Παγκόσμια Φωλιά!!

Λύσεις παιχνιδιών

